

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžrk/6/2020
Identifikačné číslo spisu: 4019200604
Dátum vydania rozhodnutia: 20.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4019200604.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Jozef Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: D. G., nar. XX.XX.XXXX, Ž. XXXX/X, R., zastúpenej advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1/ Krajská prokuratúra Nitra, Damborského 1, Nitra, 2/ K. H., nar. XX.XX.XXXX, H. XX, U., o správnej žalobe zo dňa 07.04.2016 proti rozhodnutiu - oznámeniu žalovaného č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/155/2019-191 zo dňa 29. januára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom trovy kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom sp.zn. 11S/155/2019 zo dňa 29.01.2020 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia - oznámenia žalovaného č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016. Účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Nitre vyplýva, že Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci v predmetnej veci, opätovne vec prejednal a preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie - oznámeniu žalovaného č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016 a rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 64/2015-8 zo dňa 05.11.2015, pričom vychádzal zo stavu v čase právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa §

190 zák. č. 162/2015 Z.z. rozsudkom zamietol.

3. V odôvodnení rozsudku uviedol, že úlohou správneho súdu v prejednávanej veci bolo opätovne (po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku č.k. 11S/87/2016-103 zo dňa 13. decembra 2017) preskúmať zákonnosť rozhodnutia - oznámenia žalovaného č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016, ktorým žalovaný správny orgán konajúc o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 64/2015-8 zo dňa 05.11.2015, ktorým správny orgán prvého stupňa vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 26.10.2015 a rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil, vyrozumel žalobcu, že jeho odvolanie bolo podané oneskorene, po márnom uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Taktiež bolo potrebné vyriešiť spornú otázku medzi účastníkmi, a to otázku doručenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 05.11.2015 žalobcovi.

4. Správny súd z administratívneho spisu žalovaného č. UP 64/2015 zistil, že rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 64/2015-8 zo dňa 05.11.2015 bolo žalobkyni doručované prostredníctvom pošty Bratislava 57. Prvý pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie sa uskutočnil dňa 10.11.2015 (utorok), pričom opakované doručenie bolo u žalobkyni vykonané dňa 11.11.2015 (streda). Vzhľadom na to, že opakované doručenie bolo neúspešné, zásielka bola v ten istý deň (11.11.2015) uložená na pošte.

5. Správny súd k uvedenému uviedol, že posledná veta § 24 ods. 2 správneho poriadku predstavuje výnimku zo zásady, že doručenie pôsobí až od okamihu, keď sa písomnosť dostala do rúk adresáta. Bez ohľadu na to či sa adresát o uložení úradnej zásielky na pošte fakticky dozvedel, alebo nezozvedel, zo zákona vyplýva, že uplynutím tejto zákonnej lehoty sa má za to, že mu bola písomnosť, doručená - ide o právnu fikciu doručenia písomnosti. Teda išlo o doručovanie v správnom konaní, preto bolo potrebné postupovať podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nezozvedel (fikcia doručenia).

6. Správny súd mal v danom prípade za to, že na uplatnenie fikcie doručenia musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky:

- adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, nebol zastihnutý,
- v mieste doručenia sa zdržiava,
- doručovateľ vhodným spôsobom adresáta upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu,
- nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný.

7. Správny súd konštatoval, že v predmetnej právnej veci nebolo sporné, že žalobkyňa nebola v uvedené dni zastihnutá, bola poučená doručovateľom o opakovanom doručení, a aj tento pokus o doručenie zostal bezvýsledný. V konaní bolo zároveň jednoznačne preukázané, že žalobkyňa sa v mieste doručenia zdržiavala, a to nielen v dňoch 10.11.2015 a 11.11.2015, ale aj 12.11.2015, 13.11.2015, a 16.11.2015, kedy mala reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte.

8. Trojdňová úložná lehota začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po upovedomení adresáta o uložení písomnosti. Ide o zákonnú lehotu, ktorú správny orgán nemôže predĺžiť. Táto procesná lehota končí uplynutím posledného dňa lehoty, pričom účinky fikcie doručenia nastanú len za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť písomnosť si v tejto lehote vyzdvihnúť, ale tak neurobil. Účelom tejto lehoty je dať adresátovi nielen teoretickú, ale aj reálnu možnosť písomnosť si v rámci jej plynutia vyzdvihnúť, a tak predísť fikcii doručenia. Úpravou tzv. náhradného doručovania zákonodarcia nepochybne sledoval cieľ a účel odstrániť určité prípady právnej neistoty spôsobenej bezdôvodným nepreberaním zásielok adresátom a zabrániť snahám spôsobiť prietahy v konaní alebo dokonca zmarit konanie, Vzhľadom na

uvedené, správny súd odkázal aj na rozhodnutia NS SR 2 Cdo 33/2005, 4 Sž 35/2002.

9. Zdržiavaním sa adresáta v mieste doručenia treba rozumieť prípad, ak sa adresát v čase doručenia zásielky zdržiava na území obce (mesta), v ktorej má bydlisko (t.j. nie je mimo obce alebo mesta na dovolenke, na liečení, na pracovnej ceste a podobne), teda, ak má reálnu možnosť oboznámiť sa s oznámeniami doručovateľa urobenými v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku. Ak sa adresát písomnosti, ktorá sa mala doručiť do vlastných rúk, v mieste doručenia nezdržiaval, neboli splnené podmienky uvedené v § 24 ods. 2 správneho poriadku na uloženie písomnosti na pošte (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/2/2007 zo 16.11.2007, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I.ÚS 119/07-22 zo dňa 27.09.2007).

Vzhľadom na uvedené správny súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval procesne správne, keď sa s odvolaním žalobkyne zo dňa 07.12.2015 vysporiadal zaslaním žalobou napadnutého rozhodnutia - oznámenia č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016, ktorým žalobkyňu oboznámil, že jeho odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa bolo podané oneskorene.

10. Správny súd ďalej uviedol, že nemôže opomenúť, že v danom prípade kasačný súd rozsudkom v konaní pod sp.zn. 6Sžrk/13/2018 dňa 16. októbra 2019 dospel k rozdielnemu záveru, ako bol vyslovený vo veciach totožných účastníkov o zhodných právnych otázkach, a to v rozsudkoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 10Sžrk/13/2018 a 10Sžrk/7/2018 zo dňa 21.11.2018, ako aj 10Sžrk/10/2018, 10Sžrk/5/2018 a 10Sžrk/4/2018 zo dňa 30.01.2019, 3Sžrk/5/2018 zo dňa 17.04.2019, 10Sžrk/22/2018 zo dňa 30.04.2019, 4Sžrk/8/2018 a 4Sžrk/11/2018 zo dňa 13.05.2019, v ktorých sa priklonil k riešeniu nastolených otázok v tom smere, že k aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu, a to najmä s ohľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 65/2010-49 zo dňa 27. 10. 2010.

Kasačný súd za účelom odôvodnenie svojich rozdielných záverov zdôraznil, že hoci vo vyššie uvedených rozhodnutiach svoj záver o tom, že len ak nedošlo k reálnemu doručeniu písomnosti, je možné aplikovať ustanovenia upravujúce náhradné doručenie, odvodzuje od záverov vyslovených v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II.ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010, ktoré sa síce týkajú otázky aplikácie ustanovení o náhradnom doručení písomnosti, uvedené závery z nich však nevyplývajú. Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí konštatuje najmä: „Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať.“

11. Správny súd však okrem vyššie uvedeného si dovoľí poukázať na skutočnosť, že v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II.ÚS 65/2010-49 zo dňa 27.10.2010 nemožno vôbec dospieť k aplikácii jeho záverov na predmetnú preskúmanú vec, pretože vo veci rozhodnutej uvedeným nálezom išlo o diametrálne odlišný skutkový a právny stav veci. V danom náleze sa riešila problematika súdnej fikcie doručenia, ktorá má síce obdobné znaky ako fikcia správna, avšak zo záverov uvedeného nálezu vyplýva, okrem iného, i konštatácia, že: „z odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho súdu však nevyplýva, že by sa najvyšší súd bol vôbec zaoberal, resp. že by skúmal splnenie zákonných predpokladov na uplatnenie fikcie doručenia predpokladanej citovaným ustanovením § 47 ods. 2 OSP.“

12. Podľa názoru správneho súdu však zákonné predpoklady pre aplikáciu inštitútu v danej preskúmanej veci sporné absolútne nie sú, a preto nejde o posudzovanie rovnakého, alebo obdobného prípadu a je len logické, že v tejto veci nemožno vychádzať z precedenčnej zásady a ani na tento prípad nemôžu potom dopadať ani právne závery uvedeného nálezu ústavného súdu.

13. Pokiaľ ide o riešenie sporných otázok správny súd odkázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 5As/44/2007-93 [NSS 1072/2008], v ktorom tento konštatoval, že základným predpokladom efektívneho správneho konania je vzájomná súčinnosť a spolupráca správnych orgánov a účastníkov konania. Práve v zmysle tohto základného princípu je nutné vidieť a hodnotiť konkrétne počínanie účastníkov konania. Rovnako v tomto smere je totiž nutné vidieť praktické naplnenie

zmluvného poňatia štátu, predstavujúceho konsenzuálny odraz presvedčenia občanov o nutnosti existencie tejto inštitúcie na ochranu základných práv a slobôd. Vo svojich dôsledkoch by sa totiž tento základný vzorec právnych vzťahov javil ako úplne neefektívny, ak by sa v praxi pripustilo zneužívanie jednotlivých procesných inštitútov na obchádzanie a ciele obštrukcie, v konečnom dôsledku znemožňujúcom faktické pôsobenie práva. Zároveň vyslovil, že doručenie správneho rozhodnutia podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku z roku 2004 nastáva márnym uplynutím desaťdňovej lehoty; neskoršie faktické prevzatie rozhodnutia nemá na právne účinky doručenia už žiadny vplyv. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia o nemožnosti vyzdvihnúť si písomnosť, v ustanovenej lehote, o ktorej plynutí a právnych dôsledkoch jej márneho uplynutia bol účastník v oznámení o uložení písomnosti poučený, postihuje účastníka konania, nie správny orgán. Taktiež konštatoval, že ak sa zdržiaval účastník konania na danej adrese od začatia konania, v jeho priebehu preukázateľne preberal písomnosti, ktoré mu tam boli doručované správnym orgánom, pričom nič nenasvedčovalo tomu, že by mal úmysel zmeniť miesto pobytu, správne orgánu neoznámil inú adresu na doručovanie a až po vyzdvihnutí písomnosti, u ktorej nastala fikcia doručenia tvrdil, že v dobe doručovania bolo miesto jeho pobytu odlišné, nemôže takáto námietka účinky doručenia zvrátiť.

14. Zároveň správny súd pokladal za potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/134/2008, v ktorom sa zaoberal aj otázkou právnej fikcie a vyslovil, že v prípade náhradného doručovania je ustanovením § 24 správneho poriadku konštruovaná právna fikcia, že účinky doručenia písomností nastanú ex lege po uplynutí ustanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Účelom fikcie v práve je posilniť právnu istotu. Právna fikcia, ako nástroj odmietnutia reality právom, je nástrojom výnimočným, striktno určeným pre naplnenie tohto jedného z hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu. Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať.

15. Správny súd preto konštatoval, že žalovaný postupoval správne, keď oznámením č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4 zo dňa 13.01.2016 žalobkyni oznámil, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. UP 64/2015-8 zo dňa 05.11.2015 bolo doručené fikciou dňa 16.11.2015, hoci žalobkyňa rozhodnutie fyzicky prevzala dňa 25.11.2015, a teda odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, odovzdané na poštovú prepravu dňa 07.12.2015, bolo podané oneskorene, po márnom uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

16. K námietke žalovaného, že nie je úplne zrejmé, kto mal byť žalovaným, správny súd poukazuje na skutočnosť, že Okresný úrad Nitra má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom. Je miestnym orgánom štátnej správy, tak ako ho definuje zákon č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Rozhodnutia napadnuté žalobou podanou v tomto súdnom konaní boli vydané jednotlivými organizačnými útvarmi Okresného úradu Nitra, teda boli vydané uvedeným miestnym orgánom štátnej správy, ktorého pasívnu legitimitáciu nemožno poprieť.

17. Po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, a to s prihliadnutím na právny názor kasačného súdu, ktorým je viazaný, že správny orgán vydal svoje rozhodnutie na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom toto i riadne zdôvodnil. K námietkam právnej zástupkyne žalobkyne prezentovaných na pojednávaní dňa 29.01.2020 správny súd uvádza, že právna zástupkyňa prezentovala názor, že sa súd môže odkloniť od právneho názoru kasačného súdu, ak došlo k zmene skutkových okolností, ktoré však nekonkretizovala a správny súd nezistil, že by medzičasom došlo k zmene skutkových okolností, na ktoré by mohol prihliadnuť. Pokiaľ ide o právnu úpravu, súd vychádzal z právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania správnych orgánov a novou právnou úpravou, účinnou od 01.07.2017, ust. § 24 ods. 2 (veta tretia) správneho poriadku sa zaoberal vo svojom pôvodnom rozhodnutí zo dňa 11. októbra 2017, bod 33 odsek 2 citovaného rozsudku.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

18. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre podala žalobkyňa v postavení sťažovateľky (ďalej len „sťažovateľka“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 438 SSP z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, nakoľko podľa jej právneho názoru krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa písm. f/ SSP, keďže tento súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhla, aby najvyšší súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre tak, že zruší oznámenie Okresného úradu v Nitre, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016. Súčasne požiadala o náhradu trov konania.

19. V odôvodnení kasačnej sťažnosti sťažovateľka uviedla, že správny súd opomenul aplikovať svoju vlastnú najnovšiu judikatúru k fikcii doručenia, a to v rozpore s čl. 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 CSP. Rozhodnutie tak podľa jeho názoru trpí vadou spočívajúcou v nesprávnom právnom posúdení, pričom takýto postup súdu je podľa názoru sťažovateľa v rozpore s princípom právnej istoty a s princípom legitímnych očakávaní účastníka správneho konania.

20. Upozornil na judikatúru Najvyššieho súdu SR vo veci uplatnenia fikcie doručenia, napr. 3Sžp/6/2013 zo dňa 17.09.2013, 3Sžo/67/2014 zo dňa 06.10.2015, 4Sžo/85/2015 zo dňa 01.03.2016, 3Sžo/101/2015 zo dňa 30.06.2016, z ktorých je možné konštatovať názorový posun odvolacích senátov, keďže uvedené rozhodnutia odôvodňujú prednosť faktického doručenia zásielky pred fiktívnym v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku s akcentom na princíp právnej istoty.

21. Tento názorový posun sa premietol následne i do zmeny znenia ust. § 24 ods. 2 správneho poriadku ohľadom fikcie doručenia tak, aby bol plne zohľadnený skutočný deň prevzatia uloženej písomnosti na pošte, a to zákonom č. 149/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.07.2017, z ktorého dôvodovej správy vyplýva: „Máme za to, že súčasná právna úprava fikcie doručenia do vlastných rúk je voči občanom SR ako adresátom písomnosti správnych orgánov nespravodlivá a nekorektná, a to najmä z dôvodu, že v prípade, ak si občan vyzdvihne na pošte písomnosť napr. 18 deň lehoty od uloženia, má za právne za to, že mu bola písomnosť doručená už 3 deň lehoty a napr. v prípade všeobecnej lehoty podľa správneho poriadku v dĺžke 15 dní mu vlastne plynie v správnom konaní posledný deň lehoty na podanie odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Súčasne ale v prípade doručovania písomnosti právnickým osobám a podnikateľom - fyzickým osobám platí iná fikcia doručenia, a to taká, že písomnosť sa považuje po 3 dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správneho orgánu za doručenú, a to aj vtedy, keď sa o tom právnická osoba alebo podnikateľ - fyzická osoba, nedozvie...“

22. Sťažovateľka ďalej v kasačnej sťažnosti uviedla, že aj keď v posudzovanej veci krajský súd vychádzal z vtedy platnej právnej úpravy, nemožno aplikovať najnovšiu judikatúru najvyššieho súdu, ktorá dokonca viedla spolu s nálezom k zmene právnej úpravy.

23. Za ďalšiu dôležitú skutočnosť považovala sťažovateľka to, že najvyšší súd postupoval v rozpore so svojou doterajšou judikatúrou i ohľadne ďalšej právnej otázky - ak najvyšší súd dospel k odlišnému právnenému názoru, mal povinnosť vec postúpiť veľkému senátu.

24. Sťažovateľka považuje právne posúdenie správneho súdu za nepreskúmateľné a arbitrárne, nakoľko podľa jeho názoru sa krajský súd v odôvodnení nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, najmä s najnovšou judikatúrou existujúcou v čase uplatnenia fikcie doručenia.

25. Z uvedených dôvodov sa sťažovateľka domáhala zmeny rozsudku Krajského súdu v Nitre a zrušenia vyššie špecifikovaného oznámenia Okresného úradu v Nitre.

26. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 28.05.2020 uviedol, že žalovaný správny orgán považuje kasačnú sťažnosť žalobkyne za nedôvodnú, pričom poukázal na skutočnosť, že podľa § 469

SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu. Krajský súd v Nitre bol viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyslovenom v rozsudku sp.zn. 6Sžrk/13/2018 zo dňa 16.10.2019, v ktorom prišlo k právnemu posúdeniu fikcie doručenia. Žalovaný považoval dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľky za nedôvodné a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre považuje za zákonný, riadne odôvodnený, zrozumiteľný a určitý. Navrhuje kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 SSP zamietol.

27. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril aj ďalší účastník konania - Krajská prokuratúra v Nitre podaním zo dňa 26.05.2020, v ktorom uviedol, že považuje kasačnú sťažnosť za nedôvodnú a rovnako považuje rozsudok Krajského súdu v Nitre za jasný, určitý, zrozumiteľný a riadne odôvodnený. Navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 SSP ako nedôvodnú rozsudkom zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

28. Najvyšší súd SR ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

29. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/155/2019-191 zo dňa 29.01.2020, ktorým Krajský súd v Nitre zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného (oznámenia žalovaného) č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

30. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že dňa 22.07.2015 bol Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) doručený návrh zo dňa 20.07.2015 (podaný K. H. ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou) na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy č. 2015/7/20/Draž/703/704-1/704-2/705-1/705-2/706/1015/1016/1154-2 zo dňa 20.07.2015 uzavretej medzi predávajúcim - K. H. a kupujúcou - žalobkyňou, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území N. a zapísaných na LV č. XXXX ako parcely registra E KN č. 703 orná pôda vo výmere 824 m², parc. č. 704/1 trvalé trávne porasty vo výmere 90 m², parc. č. 704/2 trvalé trávne porasty vo výmere 453 m², parc. č. 705/1 trvalé trávne porasty vo výmere 99 m², parc. č. 705/2 trvalé trávne porasty vo výmere 457 m², parc. č. 706 orná pôda vo výmere 784 m², parc. č. 1015 trvalé trávne porasty vo výmere 1061 m², parc. č. 1016 trvalé trávne porasty vo výmere 964 m² a parc. č. 1154/2 orná pôda vo výmere 432 m² (v spoluvlastníctve predávajúceho v podiele 1/12). Konanie sa viedlo pod sp.zn. V 5935/2015.

31. Správny orgán prvého stupňa (Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor) vydal rozhodnutie pod č. V 5935/15-4 zo dňa 14.08.2015, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k vyššie označenej nehnuteľnosti v prospech žalobkyne na základe vyššie označenej kúpnej zmluvy zo dňa 20.07.2015 s tým, že právne účinky vkladu nastali dňa 14.08.2015.

32. Zo spisu zn. UP 64/2015 správny súd zistil, že Okresná prokuratúra Nitra podala proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 14.08.2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností protest prokurátora pod č. Pd 241/15/4403-2 zo dňa 19.10.2015, v ktorom navrhla toto rozhodnutie zrušiť. Prokuratúra v proteste uviedla, že vláda Slovenskej republiky uznesením č. 401 zo dňa 08.07.2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Výbudovanie strategického parku“, ktoré bolo doplnené uznesením vlády č. 413 zo dňa

21.07.2015, pričom stavba má byť umiestnená i v katastrálnom území M.. Zároveň citovala ust. § 31 ods. 1, 3 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, ust. § 3 ods. 5 zák. č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ust. § 39 a § 40a Občianskeho zákonníka a ust. § 32, § 46 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov.

33. V proteste prokuratúra ďalej uviedla, že predkupné právo štátu je upravené v zákone č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žiadosť Ministerstva hospodárstva SR č. 20801/2012-1000-37428 zo dňa 05.08.2015 o zápis predkupného práva štátu, ktoré vzniklo dňa 21.07.2015 na základe uznesení vlády, bola Okresnému úradu Nitra doručená dňa 06.08.2015 a bola zaevidovaná pod č. Z 5403/15. Týkala sa aj parciel registra E KN č. 703, 704/1, 704/2, 705/1, 705/2, 706, 1015 a 1016 v katastrálnom území N., ktoré boli predmetom týmto protestom prokurátora napádaného rozhodnutia. V čase vydania rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti mal správny orgán prvého stupňa preukázané, že na nehnuteľnostiach, ktoré tvorili predmet prevodu existovalo zákonné predkupné právo. Správny orgán mal v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona na túto skutočnosť prihliadnuť. Konanie malo byť podľa ust. § 31a písm. c/ katastrálneho zákona prerušené a účastníci konania mali byť vyzvaní, aby doložili listiny preukazujúce tú skutočnosť, že štát svoje predkupné právo nevyužil. Ak by túto skutočnosť nepreukázali, bol by to dôvod na zastavenie katastrálneho konania podľa ust. § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona.

34. Prokuratúra bola toho názoru, že správny orgán prvého stupňa presne a úplne nezistil skutočný stav veci vo vzťahu k existencii zákonného predkupného práva štátu, ktoré bolo účastníkmi zmluvy obidené, čo spôsobilo absolútnu neplatnosť zmluvy.

35. Konanie o proteste prokurátora sa viedlo pred správnym orgánom prvého stupňa pod sp.zn. UP 64/2015 a tento administratívny spis žalovaný súdu taktiež predložil.

36. Správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie pod č. UP 64/2015-8 dňa 05.11.2015, ktorým vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 19.10.2015 a rozhodnutie zo dňa 14.08.2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil.

37. Proti citovanému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podala žalobkyňa odvolanie zo dňa 04.12.2015, ktoré podala na poštovú prepravu dňa 07.12.2015 a dňa 08.12.2015 bolo doručené správne orgánu prvého stupňa.

38. Žalovaný v podaní pod č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4 UPo 17/2015-4 zo dňa 13.01.2016 označenom ako „odvolanie zo dňa 8.12.2015 - oznámenie o vybavení podania“ žalobkyni oznámil, že jej odvolanie proti rozhodnutiu zo dňa 05.11.2015 bolo podané oneskorene.

39. Uviedol, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. UP 64/2015-8 zo dňa 05.11.2015 bolo adresované obom účastníkom konania doporučené do vlastných rúk, pričom žalobkyňou bolo fyzicky prevzaté dňa 25.11.2015. Poukázal na ust. § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov s tým, že rozhodnutie zo dňa 05.11.2015 bolo žalobkyni ako účastníčke konania v zmysle tohto zákonného ustanovenia právne doručené dňa 16.11.2015 fikciou doručenia (prvý pokus o doručenie zásielky bol vykonaný dňa 10.11.2015, druhý pokus o doručenie spolu s uložením zásielky na pošte dňa 11.11.2015, nevyzdvihnutie zásielky do troch dní od uloženia - 16.11.2015), aj keď si žalobkyňa rozhodnutie fyzicky prevzala dňa 25.11.2015.

40. V oznámení ďalej uviedol, že dňa 07.12.2015 (pondelok) odovzdala žalobkyňa na poštovú prepravu na doručenie žalovanému odvolanie proti rozhodnutiu č. UP 64/2015-8 zo dňa 05.11.2015. Zo všetkých uvedených okolností vyplýva, že odvolanie proti rozhodnutiu zo dňa 05.11.2015 bolo podané oneskorene, pretože bolo správne orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, zaslané na poštovú prepravu a

doručené po márnom uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

41. V závere oznámenia žalovaný uviedol, že preskúmal podané odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu zo dňa 05.11.2015 v zmysle ust. § 60 správneho poriadku a dospel k záveru, že podanie oneskoreného odvolania zo dňa 04.12.2015 zaslané na poštovú prepravu dňa 07.12.2015 a doručené správne orgánu dňa 08.12.2015 neodôvodňuje obnovu konania, ani zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

42. Sťažovateľka napadla oznámenie žalovaného zo dňa 13.01.2016 žalobou zo dňa 07.04.2016, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/87/2016 zo dňa 13.12.2017 tak, že predmetné oznámenie bolo zrušené a vrátené žalovanému na ďalšie konanie.

43. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžrk/13/2018 zo dňa 16.10.2019 tak, že Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

44. Krajský súd v Nitre po opätovnom prejednaní veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 11S/155/2019 zo dňa 29.01.2020 tak, že žalobu zamietol.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

45. Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

46. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie.

Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

47. V predmetnej právnej veci bola spornou otázkou doručenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. UP 64/2015-8 zo dňa 5. novembra 2015 sťažovateľke.

48. Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku sa dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

49. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 24 ods. 2 správneho poriadku).

50. Posledná veta § 24 ods. 2 správneho poriadku predstavuje výnimku zo zásady, že doručenie pôsobí až od okamihu, keď sa písomnosť dostala do rúk adresáta. Bez ohľadu na to, či sa adresát o uložení úradnej zásielky na pošte fakticky dozvedel alebo nedozvedel, zo zákona vyplýva, že uplynutím tejto zákonnej lehoty sa má za to, že mu bola písomnosť doručená - ide o právnu fikciu doručenia písomnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu žalovaného č. UP 64/2015 zistil, že rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 64/2015-8 zo dňa 5. novembra 2015 bolo sťažovateľke doručované prostredníctvom pošty Bratislava 57. Prvý pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie sa uskutočnil dňa 10. novembra 2015 (utorok). Opakované doručenie bolo u žalobcu vykonané dňa 11. novembra 2015 (streda), keďže bolo neúspešné, zásielka bola v ten istý deň (11. novembra 2015) uložená na pošte.

51. Išlo o doručovanie v správnom konaní, preto bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 24 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (fikcia doručenia).

52. Z uvedeného vyplýva, že na uplatnenie fikcie doručenia musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky:

- adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, nebol zastihnutý,
- v mieste doručenia sa zdržiava,
- doručovateľ vhodným spôsobom adresáta upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu,
- nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný.

53. V predmetnej právnej veci nebolo sporné, že sťažovateľka nebola v uvedené dni zastihnutá, bola poučený doručovateľom o opakovanom doručení, a aj tento pokus o doručenie zostal bezvýsledný. V konaní bolo zároveň jednoznačne preukázané, že sťažovateľka sa v mieste doručenia zdržiavala, a to nielen v dňoch 10. novembra 2015 a 11. novembra 2015, ale aj 12. novembra 2015, 13. novembra 2015, a 16. novembra 2015, kedy mal reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte.

54. Trojdňová úložná lehota začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po upovedomení adresáta o uložení písomnosti. Ide o zákonnú lehotu, ktorú správny orgán nemôže predĺžiť. Táto procesná lehota končí uplynutím posledného dňa lehoty. Účinky fikcie doručenia nastanú len za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť písomnosť si v tejto lehote vyzdvihnúť, ale tak neurobil. Účelom tejto lehoty je dať adresátovi nielen teoretickú ale aj reálnu možnosť písomnosť si v rámci jej plynutia vyzdvihnúť, a tak predísť fikcii doručenia. Úpravou tzv. náhradného doručovania zákonodarca nepochybne sledoval cieľ a účel odstrániť určité prípady právnej neistoty spôsobenej bezdôvodným nepreberaním zásielok adresátom a zabrániť snahám spôsobiť prieťahy v konaní alebo dokonca zmať konanie.

55. Zdržiavaním sa adresáta v mieste doručenia treba rozumieť prípad, ak sa adresát v čase doručenia zásielky zdržiava na území obce (mesta), v ktorej má bydlisko (t.j. nie je mimo obce alebo mesta na dovolenke, na liečení, na pracovnej ceste a podobne), teda ak má reálnu možnosť oboznámiť sa s oznámeniami doručovateľa urobenými v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku. Ak sa adresát písomnosti, ktorá sa mala doručiť do vlastných rúk, v mieste doručenia nezdržiaval, neboli splnené podmienky uvedené v § 24 ods. 2 správneho poriadku na uloženie písomnosti na pošte (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/2/2007 zo 16. novembra 2007, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I.ÚS 119/07-22 zo dňa 27. septembra 2007).

56. Kasačný súd preto s ohľadom na uvedené dospel k záveru, že žalovaný postupoval procesne úplne správne, keď sa s odvolaním sťažovateľky zo dňa 7. decembra 2015 vysporiadal zaslaním oznámenia č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4, UPO 17/2015-4 zo dňa 13. januára 2016, ktorým žalobcu oboznámil, že jej odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa bolo podané oneskorene.

57. Kasačný súd nemôže opomenúť, že v danom prípade dospel k rozdielnemu záveru, ako už bol vyslovený vo veciach totožných účastníkov o zhodných právnych otázkach, a to v jeho rozsudkoch sp.zn. 10Sžrk/13/2018 a 10Sžrk/7/2018 zo dňa 21. novembra 2018, ako aj 10Sžrk/10/2018, 10Sžrk/5/2018 a 10Sžrk/4/2018 zo dňa 30. januára 2019, 3Sžrk/5/2018 zo dňa 17. apríla 2019, 10Sžrk/22/2018 zo dňa 30. apríla 2019, 4Sžrk/8/2018 a 4Sžrk/11/2018 zo dňa 13. mája 2019, v ktorých sa priklonil k riešeniu nastolených otázok v tom smere, že k aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu, a to najmä s ohľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010.

58. Kasačný súd považuje však za potrebné zdôrazniť, že hoci vo vyššie uvedených rozhodnutiach svoj záver o tom, že len ak nedošlo k reálnemu doručeniu písomnosti, je možné aplikovať ustanovenia upravujúce náhradné doručenie, odvodzuje od záverov vyslovených v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II.ÚS 65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010, ktoré sa síce skutočne týkajú otázky aplikácie ustanovení o náhradnom doručení písomnosti, uvedené závery z nich však nevyplývajú. Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí konštatuje najmä: „Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať.“

59. Kasačný súd však okrem vyššie uvedeného poukazuje na skutočnosť, že precíznym preštudovaním nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II.ÚS 65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010, nemožno vôbec dospieť k aplikácii jeho záverov na predmetnú preskúmanú vec, pretože vo veci rozhodnutej uvedeným nálezom išlo o diametrálne odlišný skutkový a právny stav veci. V danom náleze sa riešila problematika súdnej fikcie doručenia, ktorá má síce obdobné znaky ako fikcia správna, avšak zo záverov uvedeného nálezu vyplýva okrem iného i konštatácia, ktorá hovorí: z odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho súdu však nevyplýva, že by sa najvyšší súd bol vôbec zaoberal, resp. že by skúmal splnenie zákonných predpokladov na uplatnenie fikcie doručenia predpokladanej citovaným ustanovením § 47 ods. 2 OSP.

60. Zákonné predpoklady pre aplikáciu inštitútu v danej preskúmanej veci však sporné absolútne nie sú, a preto nejde o posudzovanie rovnakého, alebo obdobného prípadu a je potom len logické, že v tejto veci nemôže vychádzať kasačný súd z precedenčnej zásady a ani na tento prípad podľa názoru kasačného súdu nemôžu potom dopadať ani právne závery uvedeného nálezu ústavného súdu.

61. Ohľadom riešenia sporných otázok kasačný súd ďalej dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 5As/44/2007-93 [NSS 1072/2008], v ktorom tento konštatoval, že základným predpokladom efektívneho správneho konania je vzájomná súčinnosť a spolupráca správnych orgánov a účastníkov konania. Práve v zmysle tohoto základného princípu je nutné vidieť a hodnotiť konkrétne počínanie účastníkov konania. Rovnako v tomto smere je totiž nutné vidieť praktické naplnenie zmluvného poňatia štátu, predstavujúceho konsenzuálny odraz presvedčenia občanov o nutnosti existencie tejto inštitúcie na ochranu základných práv a slobôd. Vo svojich dôsledkoch by sa totiž tento základný vzorec právnych vzťahov javil ako úplne neefektívny, ak by sa v praxi pripustilo zneužívanie jednotlivých procesných inštitútov na obchádzanie a cielené obštrukcie, v konečnom dôsledku znemožňujúc om faktické pôsobenie práva.

62. Zároveň vyslovil, že doručenie správneho rozhodnutia podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku z roku 2004 nastáva márnym uplynutím desaťdňovej lehoty; neskoršie faktické prevzatie rozhodnutia nemá na právne účinky doručenia už žiadny vplyv.

63. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia o nemožnosti vyzdvihnúť si písomnosť v ustanovenej lehote, o

ktorej plynutí a právnych dôsledkoch jej márneho uplynutia bol účastník v oznámení o uložení písomnosti poučený, postihuje účastníka konania, nie správny orgán. Taktiež konštatoval, že ak sa zdržiaval účastník konania na danej adrese od začatia konania, v jeho priebehu preukázateľne preberal písomnosti, ktoré mu tam boli doručované správnym orgánom, pričom nič nenasvedčovalo tomu, že by mal úmysel zmeniť miesto pobytu, správne orgánu neoznámil inú adresu na doručovanie a až po vyzdvihnutí písomnosti, u ktorej nastala fikcia doručenia tvrdil, že v dobe doručovania bolo miesto jeho pobytu odlišné, nemôže takáto námietka účinky doručenia zvrátiť.

64. Súčasne kasačný súd pokladá za potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo/134/2008, v ktorom sa zaoberal aj otázkou právnej fikcie a vyslovil, že v prípade náhradného doručovania je ustanovením § 24 správneho poriadku konštruovaná právna fikcia, že účinky doručenia písomností nastanú ex lege po uplynutí ustanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Účelom fikcie v práve je posilniť právnu istotu. Právna fikcia, ako nástroj odmietnutia reality právom, je nástrojom výnimočným, striktno určeným pre naplnenie tohto jedného z hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu. Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať.

65. Kasačný súd preto konštatuje, že žalovaný postupoval správne, keď oznámením č. OU-NR-OOP5-2016/003394-4 zo dňa 13. januára 2016 sťažovateľku oboznámil, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. UP 64/2015-8 zo dňa 5. novembra 2015 bolo doručené fikciou dňa 16. novembra 2015, hoci sťažovateľka rozhodnutie fyzicky prevzala dňa 25. novembra 2015, a teda odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, odovzdané na poštovú prepravu na doručenie Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru dňa 7. decembra 2015, bolo podané oneskorene, po márnom uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

66. Námietky sťažovateľky vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by ostalo na kasačnom súde.

67. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

68. O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a/ SSP v spojení s ust. § 467 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že neúspešnej sťažovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal.

69. Žalovanému a príbratému účastníkovi - Krajská prokuratúra Nitra nepriznal s poukazom na § 168 SSP a K. H. nevznikli.

70. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.